

Сонет нудьги й бажання

Максим Рильський

Немає гірш, як бути собі нудним:
Не гіркість яду — кислоти цитрини,
Не розмахи в оркестрі огнянім,
А квиління фальшиве мандолини.

Огонь пройшов, і залишився дим,
Про бурю спогад — жовті складки піни,
Туман їдкий, де був потоп і грім,
Де грала повідь — кумкання жабині.

Хоч би злочинні гордощі чола,
Хоч би Кармен привабливо пройшла
І задзвеніли п'яні кастаньети!

Хоч би чарок, хоч би пороків ряд,
Хоч би у персні золотому яд,
Хоч би удар веселого стилета!